

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

תענית-מאימתי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי משום תיבה - לאו שירא הוא. מילי דצינעא - קתני, מילי דבפרהסיא - לא קתני.												◊
מתניתין נמי דיקא	רב אשי:											◊
מה אלו יתירות על הראשונות? אלא שבאלו מתריעין ונועלין את החנויות, אבל בכל דבריהן זה וזה שוין.	דקתני:											◊
וכי תימא הכא נמי תנא ושייר												◊
והא מה אלו קתני												!
ותסברא מה אלו דווקא הוא? והא שייר לה תיבה												◊
אי משום תיבה - לאו שירא הוא, משום דקא חשיב לה באידך פרקא.												!
השתא דאתית להכי - עשרים וארבעה נמי לאו שירא הוא, דקתני לה באידך פירקא.												!
מאי הוי עלה?												^
רב שמואל בר ססרטאי, וכן אמר רב חייא בר אשי אמר רב:	בין גואל לרופא.											!
רב אשי אמר משמיה דרבי ינאי, בריה דרבי ישמעאל:	בשומע תפילה.											!
והלכתא: בשומע תפילה.												◊
עוברות ומיניקות - מתענות בראשונות ואין מתענות באחרונות.	תני חדא:											◊
מתענות באחרונות ואין מתענות בראשונות.	ותניא אידך:											◊
אין מתענות לא בראשונות ולא באחרונות.	ותניא אידך:											◊
נקוט אמצעייתא בידך, דמיתרצון כולהו.	רב אשי:											!
מה אלו יתירות על הראשונות אלא שבאלו מתריעין ונועלין את החנויות.												◊
במאי מתריעין?												^
בשופרות	רב יהודה:											◊
בעננו.	רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:											◊
קא סלקא דעתן מאן דאמר בעננו לא אמר בשופרות, ומאן דאמר בשופרות לא אמר בעננו												◊
אין פוחתין משבע תעניות על הצבור שבהן שמונה עשרה התרעות, וסימן לדבר: יריחו.	והתניא:											◊
ויריחו שופרות הוה, ותיבתא למאן דאמר בעננו												◊
אלא: בשופרות - דכולי עלמא לא פליגי דקרי לה התרעה. כי פליגי - בעננו												!
קרי לה התרעה	מר סבר: [רב יהודה בריה דרב שמואל בר שילת משמיה דרב:]											!
לא קרי לה התרעה.	ומר סבר: [רב יהודה]											!
למאן דאמר בעננו - כל שכן בשופרות, ולמאן דאמר בשופרות - אבל בעננו לא												!
ושאר כל מיני פורענויות המתרגשות, כגון חיכוך, חגב, זבוב, וצירעה, ויתושין, ושילוח נחשים ועקרבים - לא היו מתריעין אלא צועקין.	והתניא:											◊
מדצעקה בפה - התרעה בשופרות												◊
תנאי היא												!

disputants-חולקים central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת story-מעשה		מימרא-statement challenge-קושיא question-שאלה answer-תירוץ proof-ראיה		Talmud Navigator									
תענית-מאימתי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב
על אלו מתריעין בשבת: על עיר שהקיפה גייס או נהר, ועל ספינה המטורפת בים.	דתניא: [ת"ק]												יד.
לעזרה, אבל לא לצעקה.	רבי יוסי:												יד.
במאי?													יד.
אילימא בשופרות													יד.
שופרות בשבת מי שרי?													יד.
אלא לאו - בעננו, וקרי לה התרעה, שמע מינה.													יד.
בשני דרבי יהודה נשיאה הוה צערא, גזר תלת עשרה תעניות ולא איעני. סבר למיגזר טפי.	[רבי יהודה נשיאה]												יד.
הרי אמרו אין מטריחין את הצבור יותר מדאי.	אמר ליה רבי אמי:												יד:
רבי אמי דעבד - לגרמיה הוא דעבד.	רבי אבא בריה דרבי חייא בר אבא:												יד:
לא שנו אלא לגשמים, אבל לשאר מיני פורענויות - מתענין והולכין עד שיענו מן השמים.	אלא הכי אמר רבי חייא בר אבא אמר רבי יוחנן:												יד:
כשאמרו שלש וכשאמרו שבע - לא אמרו אלא לגשמים, אבל לשאר מיני פורענויות מתענין והולכין עד שיענו.	תנאי נמי הכי:												יד:
לימא תיהוי תיובתיה דרבי אמן													יד:
תנאי היא	אמר לך רבי אמי:												יד:
אין גזרין יותר משלש עשרה תעניות על הצבור, לפי שאין מטריחין את הצבור יותר מדאי, דברי רבי.	דתניא: [רבי]												יד:
לא מן השם הוא זה, אלא מפני שיצא זמנה של רביעה.	רבן שמעון בן גמליאל:												יד:
כגון אנו, דאפילו בתקופת תמוז בעינן מטרא, היכי נעביד? כיחידים דמינן או כרבים דמינן? כיחידים דמינן - ובשומע תפלה, או כרבים דמינן ובברכת השנים?	שלחו ליה בני נינזה לרבי:												יד:
כיחידים דמיתו, ובשומע תפלה.	שלחו להו: [רבי]												יד:
אימתי - בזמן שהשנים כתיקנן וישראל שרוין על אדמתן, אבל בזמן הזה - הכל לפי השנים, הכל לפי המקומות, הכל לפי הזמן	מיתיבי, אמר רבי יהודה:												יד:
מתניתא רמית עליה דרבי? רבי תנא הוא ופליג.	אמר ליה:												יד:
מאי הוי עלה?													יד:
בברכת השנים	רב נחמן:												יד:
בשומע תפלה.	רב ששת:												יד:
והלכתא: בשומע תפלה.													יד:
בשני מטין עם חשיכה ובחמישי כל היום מפני כבוד השבת.													יד:
היכי קתני: בשני מטין עם חשיכה, ובחמישי כל היום מפני כבוד השבת, או דילמא: בשני מטין ובחמישי פותחין כל היום כולו?	איבעיא להו:												יד:
בשני מטין עד הערב, ובחמישי פותחין כל היום כולו מפני כבוד השבת. היו לו שני פתחים - פותח אחד ונועל אחד. היה לו אצטבא כנגד פתחו - פותח כדרכו ואינו חושש.	תא שמע, דתניא:												יד:
עברו אלו ולא נענו ממעטין במשא ומתן בבנין ובנטיעה.													יד:
בבנין - בנין של שמחה, נטיעה - נטיעה של שמחה. אי זהו בנין של שמחה - זה הבונה בית חתנות לבנו, אי זו היא נטיעה של שמחה - זה הנוטע אבוורנקי של מלכים.	תנא:												יד:
ובשאלת שלום.													יד:
חברים אין שאילת שלום ביניהן, עמי הארץ ששואלין - מחזירין להם בשפה רפה ובכבוד ראש. והן מתעטפין - ויושבין כאבלים וכמגודין, ככני אדם הנופין למקום, עד שירחמו עליהם מן השמים.	תנו רבנן:												יד:
אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן נענה כיהושע בן נון, שנאמר (יהושע ד) ויאמר ה' אל יהושע קם לך למה זה אתה נפל על פניך.	רבי אלעזר:												יד:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
--	---

תענית-מאימתי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
אין אדם חשוב רשאי להגור שק אלא אם כן נענה כיהורם בן אחאב, שנאמר (מלכים ב' ו') ויהי כשמע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו והוא עבר על החמה וירא העם והנה השק על בשרו וגו'.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇	יד:
לא הכל בקריעה ולא הכל בנפילה, משה ואהרן בנפילה, יהושע וכלב בקריעה. משה ואהרן בנפילה דכתיב (במדבר י"ד) ופול משה ואהרן על פניהם, יהושע וכלב בקריעה - דכתיב (במדבר י"ד) ויהושע בן נון וכלב בן יפנה קרעו בגדיהם.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇	יד:
אי הוה כתיב יהושע, כדקאמרת, השתא דכתיב ויהושע - הא והא עביד.	מתקיף לה רבי זירא ואיתימא רב שמואל בר									‡		◇	יד:
לא הכל בקימה ולא הכל בהשתחויה. מלכים - בקימה, ושרים - בהשתחויה. מלכים בקימה דכתיב (ישעיהו מ"ט) כה אמר ה' גאל ישראל קדושו לבוזה נפש למתעב גוי לעבד משלים מלכים יראו וקמו. ושרים בהשתחויה - דכתיב שרים וישתחוו.	ואמר רבי אלעזר:										■	◇	יד:
אי הוה כתיב ושרים וישתחוו כדקאמרת, השתא דכתיב שרים וישתחוו - הא והא עבוד.	מתקיף לה רבי זירא ואיתימא רב שמואל בר בחמני:										‡	◇	טו.
אף אני אומר: לא הכל לאורה ולא הכל לשמחה, צדיקים - לאורה, ושרים - לשמחה. צדיקים לאורה - דכתיב (תהלים צ"ז) אור זרע לצדיק, ולישרים שמחה דכתיב - ולישרי לב שמחה.	רב נחמן בר יצחק:										■	◇	טו.
הדרן עלך מאימתי												◇	